

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ (1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจภายใน และพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท โศภิภา คอนซูมเมอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท โศภิภา คอนซูมเมอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจภายในที่แตกต่างกัน (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และ แรงจูงใจภายใน กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท โศภิภา คอนซูมเมอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (4) เพื่อสร้างสมการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท โศภิภา คอนซูมเมอร์ (ประเทศไทย) จำกัด จากการรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจภายในกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงานของบริษัท โศภิภา คอนซูมเมอร์ (ประเทศไทย) ที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิจำนวน 205 คน ตำแหน่งตั้งแต่ พนักงานระดับปฏิบัติการถึงผู้จัดการระดับอาวุโส

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง แบบวัดแรงจูงใจภายใน 5 ด้าน ได้แก่ ความต้องการสิ่งที่ต้องการ ความสนิทใจ-เพลิดเพลิน ความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการมีความสามารถ ความมุ่งมั่น และแบบวัดพฤติกรรมการปฏิบัติงาน 4 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีมนุษยสัมพันธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำหรับปั๊ด้านสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) เพื่อกำหนดหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย t-test สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การทดสอบโดยเชิงพหุ

ผลการวิจัยได้ข้อสรุปดังนี้ (1) พนักงานที่มีระดับคะแนนของการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงมีพฤติกรรมการทำงานสูงกว่าพนักงานที่มีระดับคะแนนของ การรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) พนักงานที่มีแรงจูงใจภายในสูง มีพฤติกรรมการทำงานที่สูงกว่า พนักงานที่มีแรงจูงใจภายในต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 (4) แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (5) การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจภายใน สามารถร่วมกัน ทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 25